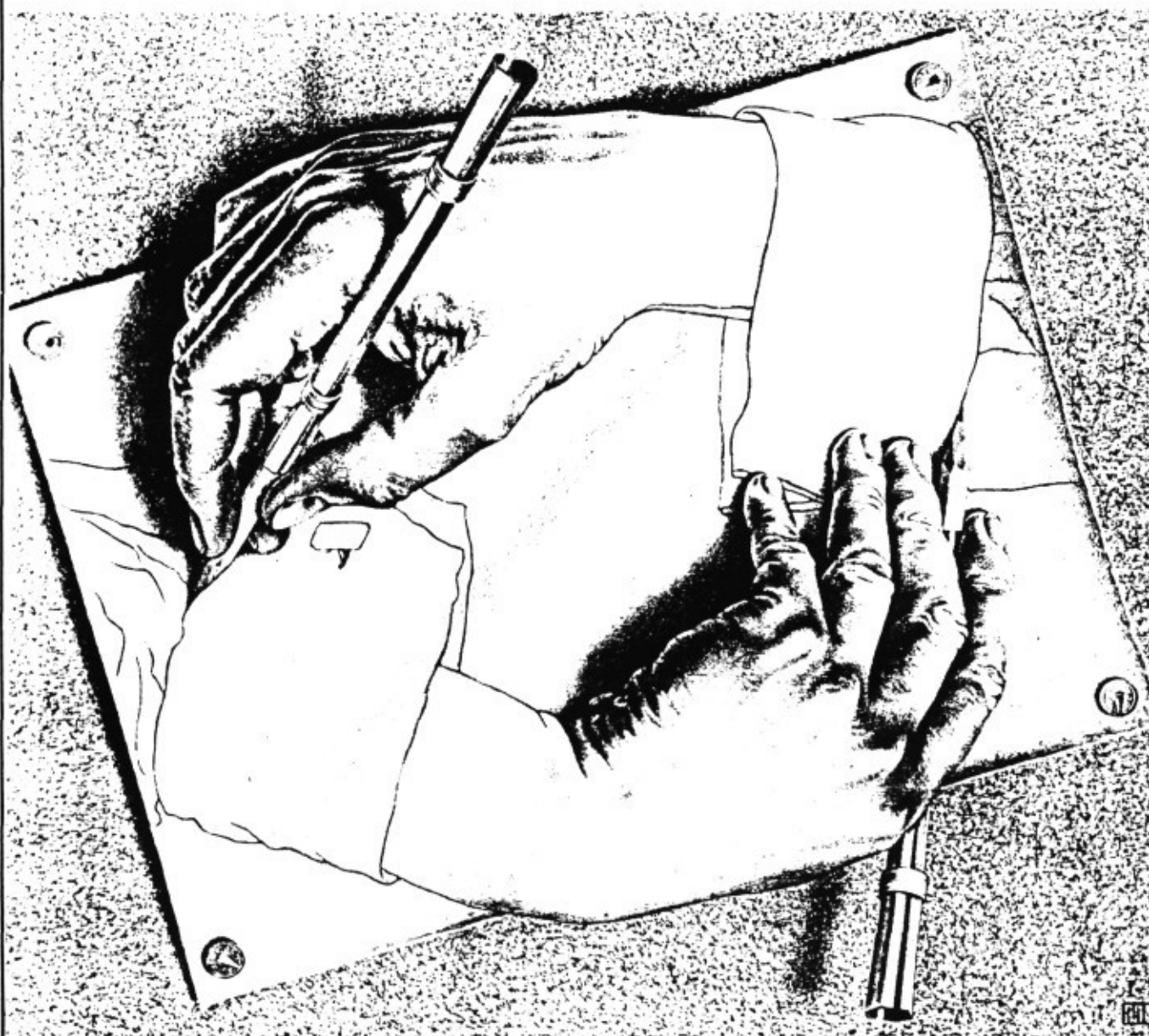

S'ENCRUIA DEIA

GENER-85

Nº 55

PREU: 12 PTS.

D.L. PM-415-1979 RM. 945.416

Quin Temps
Ha Fet ?

Dia	PRECIPI- TACION mm	METEOROS OBSERVADOS			VIENTO DOMI- NANTE	Nombre de la Estación	
		m	t	n		Provincia	Número
1	2.5	R	R		0	Balears	16-1
2	0.6				0	Mes	Año
3	-					Diciembre	1984
4	-					Observador	
5	-					Gabriel Payres Vives	
6	-						
7	-						
8	-						
9	-						
10	-					Suma	NUMERO DE DIAS DE:
11	-					3.1	Lluvia • 10
12	-						Nieve * -
13	-						Granizo △ -
14	-						Tormenta □ 3
15	-						Niebla ≡ -
16	-						Rocio ∩ -
17	-						Escarcha ∪ -
18	-						Nieve cubrió suelo ☒ -
19	-					Suma	DIAS PRECIPITACION
20	0.2				NO	0.2	< 0.1 (ip.) 1
21	1.6				N		> 0.1 3
22	-						> 1.0 4
23	-						> 10.0 2
24	1.6				NO		> 30.0 -
25	1.6				O		
26	2.8				O		
27	1.6				N		
28	0.4				N		
29	1.9						
30	-					Suma	PRECIPITACION MAXIMA EN UN DIA
31	-					39.0	16.4 mm. día 27
Precipitación total del mes						42.3 mm	Viento dominante
							En los dias de lluvia
							En el dia de mas lluvia
							N N

Ses Cases Noves - 16 Gener 1985

EDITORIAL

Benvolguts lectors: Una vegada més ens trobam entre voltros. Un any més que ja em passat i un Nadal que ja queda enrredera. Ara ens queda per davant tot l'any 1985. Aquest any 1985, ha estat declarat: "L'any de la joventut". Amb això no deim massa coses, emperò si analitzam a n'els protagonistes, Els Joves, ens ha donam que Deia, com la major part dels Pobles no s'ha preocupat mai de la joventut, sempre s'ha pensat que els problemes dels joves son poqueta cosa per tenir-los en compte.

Què fa la joventut del nostre Poble? Quins son els llòcs d'esplai, diversió i passatemps que té? Com ompl el seu temps lliure? ... Podríem omplir la plana de preguntes i no arribaríem a cap conclusió; podriem també, donar respostes a totes les preguntes i les respostes que rebríem ... : Els joves? I que vòls que fasen aquests trastos? o, els joves sòls serveixen per anar de bauxa ... tampòc serviríen de molt.

Sant Joan, patró del Poble de Deia celebra la seva festa el 24 de Juny, des de fa quatre segles la nostra Gent ret homenatge al Sant i es vesteix de festa. Aquesta festa emperó perd la participació popular. Es contacta amb una companyia de teatre de fora. Per la verbena tres quarts de lo mateix i per l'Ofici Major una o dues corals també foranes. La llista seria llarga, ... però ja en tenim prou. Com poreu suposar els doblers també van a fora i així, el Poble, els Joves i més concretament Deia pert uns "durets" que ben bé quedaríen a Casa. Com? ...

A davant aquest cas concret, quina confiança pot tenir la joventut amb els majors? Quina credibilitat poden oferir les nostres autoritats a n'els joves Deianencs? Es hora de llevar-mos la bena dels ulls, els joves volen esser tractats amb confiança i sinceritat. Si els responsables del Poble ofereixen possibilitats i durets la cosa canviarà. Si contrariament, es segueix la mateixa política que fins ara el Poble anirà día a día perdent vida, i Joventut.

Per què no es promoven nous oficis? I dels nostres polítics?... per què no es molesten una mica i mostren a la joventut quins son els problemes del Poble? Per què sempre es té que recórrer a Sóller o a Palma, quant fa falta un lampista?... o un eletrecista?... o un ferrer?... . Possibilitats per els joves? les que volgueu. En mans dels majors queda aquest any 1985. "ANY DE LA JOVENTUT".

Les oliveres a Son Marroig

DEL DICCIONARI D'EN JOAN MAS

HIPOCRITA

SINONIMS:

Fals, falsió, simulador, fariseu, farisaic, maula, jesuïta, (o jesuític), comediant, colltort. Tartuf, nyeu-nyeu, Gata maula, o gata moixa, mosca balba, sepulcre emblanquinat, cara de Judes, angelet morisc, puta manyac.

LOCUCIONS:

Cap d'ovella i garres de llop. Anar amb pell d'ovella. Tirar la pedra i amagar la mà. Tenir mèl a la boca i fèl al còr. Tenir paraules de sant i fets de diable. Com dona Beatriu, que porta el rosari i mai no el diu. Beata bruixa, que amaga el peu i mostra la cuixa. Sembla que mira l'arrós i mira les tallades. Fer tots els papers de l'auca. Fer o (tenir) dues cares. Predica consciència i ven vinagre.

La creu al pit i el diable al còr. o (Dèu a la boca i el diable al còr). Esser d'aquells que el t'entren dolç dolç. (Que t'engenen amb bones paraules).

Per davant la gara-gara, i darrera una punyalada. Esser dels qui encenen un llum a Déu i un altre al dimoni. O (Un ciri a la Sang i un altre al dimoni).

Esser més fals que Judes.

DITES:

- Com més sucre, més dolç; aixina foten a molts.
- Guardat del diable quan resa.
- El ben parlar i el pòc amar no costa gaire.
- Uns tenen la fama i els altres carden la llana.

PENSAMENTS:

El dolent que fingeix esser bò, és pèssim. (BACON - Mas).

La hipocresia és una exigència que la virtut imposa al vici. (JOAN FUSER).

El mal tan sòls fa mal quan es disfressa de bé. (SANTANDREU).

Si hi ha una força de què l'home disposa i de la qual pot fer us adlibitum és la hipocresia. (JOSEP PLA).

Una persona és com un diamant: Com més cares tengui més brillarà el seu nom.

IMATGES:

Adopta postures de Purità, però si dica cèntims para la mà. (ESPRIU)

Ara si que no em podràs enganyar, amb els teus posats de sant de guix! (VERNET).

Malgrat la seva submissió d'ancilla Domini, és una viciosa. (VILLALONGA).

Tenia el dó de la transformació. Era l'home de les mil cares. (SALES)

Es un hipòcrita, però no massa més que tot-hom. (MAS).

La hipòcresia, com sempre que en faig us, m'envermellí les galtes. (CALDERA).

Una fórmula exquisadament hipòcrita, i per tant eficaç. (PLA).

N.R.

Fa tres mesos que el nou diari "Balears" va iniciar la publicació del DICCIONARI DE JOAN MAS, i ho continua fent, en dues o tres fitxes setmanals, amb una entusiasta acceptació dels seus lectors.

Els guardonat autor Deianenc ens ha autoritzat per anar publicant un extracta d'aquestes fitxes, que molts de mestres mallorquins recoman a tothom que s'interessa per la nostra cultura.

NEU I FRET.- =====

Quan tots ja creiem que per a casa nostra no arribaria aquesta vegada la neu, -n'havia feta per tot el pla de l'Illa i per la muntanya, res-, arriban dia quinze i dia setze de gener:

El quinze al matí, quan ens aixecarem, oh!, sorpresa, tot estava blanc i ningú passava pel carrer. Durant el dia, la neu es fongué un pòc, -molt més a la carretera-, i pogueren passar els cotxes.

De sobte, a devers les cinc de l'horabaixa hi tornà, i de bon de veres aquesta vegada. Durant tot l'horabaixa i bonapart de la nit continuà nevant, quedant tot absolutament blanc. Hi havia mes de vint centimetres de neu al poble, i a mida que s'anava pujant, n'hi havia molta més.

El tràfic quedà interromput fins ben avançada la tarda del dia setze, i fins dos o tres dies després encara s'havia de circular amb molt de seny.

Un espectacle que no havíem tornat a veure, al manco amb tanta intensitat desde el febrer de l'any 1956, que fou l'any de la gran nevada.

Ademés de la neu, aquest darrer mes, s'ha caracteritzat per el molt fred que ha fet, arribant segons diuen, a ser el dia més fred el 14 de gener, dia abans de nevar.

Es pogué veure, juntament amb la neu, l'espectacle inusual a casa nostra, de moltes piscines i safreigos llisos de gel per a damunt l'aigua i encara neu a sobre el gel.

Malgrat tot, no hi hagué res de nou en quant a les persones, contràriament a lo que succeí al poble veïnat de Sòller i a altres llocs com Lluc o Sa Calobra, a on hi hagué amos de possessions que hagueren de esser anats a buscar amb helicòpter.

Lo que sí succeí fou que mes d'una vintena de persones, la major part d'elles de Ciutat, que havien vingut el capvespre a veure l'espectacle i jugar amb la neu, es quedaren atrapats sensa poder tornar a casa seva. Com que al poble no hi havia ni hotels ni pensions obertes, hagueren de ser traslladats fins a Valldemossa per la Guàrdia Civil, amb vehicles adequats per circular amb neu, i d'allà poder arribar a Ciutat, que s'hi podia anar perfectament.

Per contra, hi hagué una important perduda a les oliveres, arbres de bosc i arbres fruitals, que foren esbrancats al no pider resistir el pes de la neu acumulada a sobre les branques.

Pitjor que nosaltres estigueren a Sòller, ja que la màquina d'el MOPU que treia la neu d'enmig de la carretera, s'aturà abans d'arribar a Deià, -tanta sort, perquè inicialment només tenien ordres d'arribar a Valldemossa-, i estigueren dos dies i mig totalment incomunicats.

=====

MATINES I FESTES DE NADAL.- =====

Dissabte de Nadal i dia de Matines.

Va haver-hi els actes religiosos tradicionals, amb el cant de la sibil·la una peçeta curta de comèdia-teatre representada per gent del poble i, al transcurs del solemne ofici, l'Ofrena, feta per una parelleta de nins vestits de pagesos que ballaren amb l'alegria, la joia i l'admiració de tot-hom.

A la sortida, a la Plaça d'es Puig, un fogueró i la xocolatada amb ensaïmades que serví a tothom per més o manco aguantar el molt fred que feia.

La llástima fou que el temps no acompanyà, durant tota la nit caigueren grans ruixats d'aigua que impediren que la gent fes la bulla i cantades acostumades a la vora del fogueró.

=====

REIS.-

Cinc de Gener: Arriban els Reis. Només arribada la fosca, tot el poble estava a l'aguait i va-t ací que de diferents punts de la muntanya s'afinen devallar una sèrie de llums i antorxes.

Els nins i nines baden uns ulls de pam i tremolen de l'excitació.

Son els Reis!! Son Ells!! Jà venen!!!

Allà estaven una altra vegada en Melción, en Gaspar i en Baltasar, amb dos pages cada un i un camió carregat de juguetes per a tots els nins.

Jà som a l'esglèsia, i una vegada feta l'ofrena d'òr, encens i mirra al Betlem, comença la repartició; tots contents i a cadascú lo que havia demanat. I fins i tot a qualcú sense demanar-ho!!.

Ah!, lo més important. Tot succeí de lo més bé, lo qual demostra que, quares vol, es pot fer.

=====

CONCERTS.-

Durant les festes, n'hi hagué dos.

Dia vint i quatre de Desembre, a l'esglèsia, un concert conjunt de música renaixentista a càrrec de la Coral "ES TALLER", "STUDIUM MUSICAE" i el grup instrumental "LA QUARTA CIENCIA".

Gran èxit, tant de qualitat com d'assistència.

Uns dies després, un recital de guitarra a càrrec d'en Gabriel Estarellas tant bò com sempre, -no importa dir res més sobre l'excel·lent qualitat d'aquest home-, emperò hi assistí poca gent, segurament debut a que no es va fer l'anunci i la propaganda adequada.

=====

SANT ANTONI.-

Amb tot el poble vestit del blanc de la neu, arribá el dissabte de Sant Antoni.

Aquesta vegada, ademés de que era en dimecres, les circumstàncies climatològiques no acompanyaren a que es fessin foguerons.

Així i tot, al mig de la neu, n'hi hagué de valents que ho agafaren amb coratge, aplega que aplega llenya, i en montaren un.

No hi aná massa gent, no hi devia fer de lo mes bon estar, i a les onze de la nit, gairebé no hi havia ja ningú.

Lo important mentres tant, es que al manco es seguís la tradició, que ben malalta está ja en quant a lo dels foguerons de Sant Antoni.

Gràcies.

=====

SANT SEBASTIA.-

A les set i mitja del vespre, dia 19, a la Plaça d'es Puig altra vegada, un fogueró amb torrades de pa, de botifarró, llangonissa i ví a rompre.

Comparegué, tal com estava anunciat, el grup de dansa "ESTOL DE TRAMUN-

TANA", de Sòller, que animaren la festa juntament amb gent de Deià que tocava i ballava.

Va haver-hi balls mallorquins, un bon dimoniarro ben farest, crits i rialles i el temps, que al manco aquesta vegada va acompanyar, no fé tant de fred ni ploué.

=====

GRUP DE TEATRE?

Cosa hem sentit Una espècie de bzzz- bzzz, de que alguns de per aquí volen, volen formar un grupet per fer teatre ò comèdies.

Molt bè, molt bè, ja era hora !!

Ala idò, en marxa!!, aviat, a veure si es una realitat i podrem contemplar dues ò tres peçetes cada any interpretades per gent d'aquí.

I, qui sap, com que de segur que bons ho son, a lo millor comencen a tenir èxit, la gent s'ho pren seriosament i es farà qualque cosa de bò.

=====

ASSOCIACIO DE LA TERCERA EDAT.-

De les informacions que ens envia en Consell Insular de Mallorca, hem extret que dia setze de Novembre passat, la Comissió d'Acció Social d'aquest Consell, havia aprovat per unanimitat concedir una subvenció econòmica de 100.000 pessetes a l'Associació de Pensionistes i Retirats de Deià.

Enhorabona!!, i que les disfrutin amb salut i alegria.

=====

NOCES.-

El passat dia dotze de Gener, es celebraren les noces d'en Jean Marc Vives Colom i na Yolanda de Cabo.

No podem més que desitjar.los molts d'anys de felicitat.

=====

ENS DEIXAREN.-

Dia 21 de Desembre, na Francisca Vives Coll, "Madò Francisca Caleva", a l'edat de 89 anys.

Dia 2 de Gener, en Gabriel Payeras Mairata, "L'amo en Biel de Son Bujosa" a l'edat de 85 anys.

Al cèl sian. Les nostres condolències als familiars i amics.

=====

TV-3 .-

A devant l'inici de les negociacions que es duen a terme, col.loquis, articles periodístics apareguts, etc., a sobre la qüestió de la possibilitat que a les nostres Illes s'arribi a veure el tercer canal de la televisió de Catalunya, noltros desde aquestes planes de S'ENCRUIA volem recolzar totalment l'iniciativa, i com mes aviat s'arribi a un acord i ho podem veure, millor.

Entenem que, fins que a TV-Balears i el Govern Autònom no posin en marxa i seriosament el nostre tercer canal, es una iniciativa de lo mes loable la duita de TV-3, una televisió a la que es parla la nostra llengua i contribueix a difondre la cultura i a acostar mes els països i regions de parla i cultura catalanes.

Fins aviat TV-3.

EDUCAR PER LA PAU:

l'educació ambiental a l'escola

Educar per la pau és un projecte de caire mundial i les vessants en que es materialitza abarquen un ampli espectre de la problemàtica.

Educar per la pau és dir no a l'armament, és una nova manera d'entendre la relació home-naturalesa, és en definitiva una lluita per retornar a un equilibri natural amenaçat.

L'any 1962, sortí a la llum pública un document baix el títol de "Primavera silenciosa", escrit per Raquel Carson, denunciant la destrucció que s'estava produint en la natura, vertint sobre ella gran quantitat de veneno en forma d'insecticides i altres productes químics.

Al principi se l'acusà d'alarmista, però avui en dia és considerada com l'obra pionera en el canvi de pensament que s'està produint en el món. A partir d'aquest treball, s'ha passat de considerar a la naturalesa com un bé inagotable al servei de l'home, a considerar a aquest com a part d'ella i fermat per tant a les lleis biològiques.

Desde "Primavera silenciosa", les relacions home-naturalesa han empitjorat, i s'ha tingut que acceptar que no tan sols els pesticides, sino qual sevol projecte humà, encara que planejat amb les millors intencions, comporta una sèrie d'implicacions i alteracions en els sistemes naturals que moltes vegades son negatives o contràries a lo esperat:

"El hombre actual ha comprendido que su modo de vivir viene establecido por el ambiente que le rodea, y que él mismo forma parte de unos sistemas naturales en los que el desarrollo de uno de sus componentes depende del de todos los demás.

Sistemas en los que, en mas ó en menos, una parte resulta siempre equilibrada por un cambio correspondiente en otra. En la naturaleza existen ciertos equilibrios dinámicos que pueden alterarse, pero se estaba tan acostumbrado a esta armonía -cada año vuelve la primavera-, que el hombre solo se ha interesado por ellos,

o se ha dado cuenta de su existencia cuando los ha perturbado. Esperemos que ahora, vistos los síntomas, se dediquen los esfuerzos necesarios para conseguir que no se silencie la primavera". (1).

Una manera de lluita per la pau es aconseguir l'armonia entre l'home i la natura.

Darrerament, diverses conferències a nivell mundial han tractat la problemàtica de l'educació ambiental, una educació que faixi possible "desarrollar los nuevos conocimientos teóricos y prácticos, valores y actitudes, que constituirán la clave para conseguir el mejoramiento de la calidad del medio y, por consiguiente, de la calidad de la vida para todos cuantos viven y vivirán en este medio". (2).

La carta de Belgrado (aprovada per unanimitat al claurar-se el Seminari Internacional d'Educació Ambiental a Belgrado, del 13 al 22 d'Octubre de 1975), indica ja les directrius fonamentals de la nova política educativa.

Els objectius de l'educació ambiental son:

- Ajudar a les persones i als grups socials a adquirir major sensibilitat i consciència del medi ambient en general i dels problemes que suscita.
- Ajudar a les persones i als grups socials a adquirir una comprensió bàsica del medi ambient en la seva totalitat, i de la presència i funció de l'humanitat en ell, el que dur a una responsabilitat crítica.
- Ajudar a adquirir valors socials i un profund interès per el medi ambient, que impulsi a participar activament en la protecció i millorament.
- Ajudar a adquirir aptituds necessàries per a resoldre problemes ambientals.

Dins el marc d'aquest objectiu son pòques les coses que s'han fet en l'

actualitat. L'educació ambiental, entesa com a tal, comença a caminar. Vista la problemàtica i les lluites que provoquen totes les manifestacions que atenten contra l'equilibri natural, la societat es veu en la necessitat d'educar per l'equilibri natural, d'oferir punts de referència a la comunitat i de formar-la per poder conèixer les estructures que dominen el món natural i valorar els desequilibris que produm.

Els principis d'orientació dels programes d'educació ambiental, vist lo anterior, es fonamentaran en:

- L'educació ambiental tindrà en compte el medi natural i artificial en la seva totalitat: ecològic, polític, econòmic, tecnològic, social, legislatiu, cultural i estètic.
- L'educació ambiental serà un procés continu i permanent a l'escola i fora d'ella.
- L'enfoc de l'educació ambiental hauria d'ésser interdisciplinari (es dir abarcaria totes les ciències conegudes).
- L'educació ambiental hauria de fomentar el valor i la necessitat de la cooperació local, nacional i internacional en la resolució dels problemes ambientals.

Així i partint de petites comunitats com la nostra, podem començar a estructurar l'educació desde el punt de vista ambiental tenint en compte:

- Que hem de lograr un millor arrelament en el medi.
- Que la llengua és part del medi, i per tant hem de partir d'ella.
- Que hem de lograr que els individus i les col·lectivitats comprenguin la naturalesa complexa del medi ambient natural i del creat per l'home, resultant de l'interacció d'aspectes biològics, físics, socials, econòmics i culturals, i adquireixin els coneixements, els valors, els comportaments i les habilitats pràctiques per a participar responsable i eficaçment en la prevenció i solució dels problemes ambientals i en la gestió de la qüestió de la qualitat del medi ambient.

Tan sols així, educant per la pau, en un ampli marc de llibertat, dient no a la militarització, dient no a la destrucció de la nostra naturalesa, podrem contruir l'ideal que tots ens proposem.

D'aquesta forma, també, podrem evitar el que un dia, els diaris de futures civilitzacions -tal vegada S'Encruia-, comentin:

Lluna-7 Any 2250:

Recercant papers de l'extingida civilització occidental, hem trobat un document que per el seu caire mereix ésser tingut en compte. Se tracta d'un escrit inèdit i extrany, que xerra del concepte de pau en un món que, com tots sabeu paresqué amb un holocaust atòmic. Aquí està:

- Sembla com si tothom volgués la destrucció de la nostra estimada Terra, sembla com si la gent oblidés el que estan fent amb els nostres diners; sembla que la gent ja no es preocupa de lluitar per un món més just, sembla que tan sols estem disposats a reprimir i no a oferir, a ofegar i no a salvar, a destruir

Fins aquí, això es ficció, en les nostres mans queda evitar-ho.

- (1) Miracle, Maria Rosa. "Ecología". Colección "Aula Abierta Salvat" T.C. nº65, pàg. 5. Salvat Editores S.A.-Barcelona 1 Reimpresión 1983.
- (2) Revista Contacto. Boletín de Educación Ambiental. UNESCO-PNUMA Año 1 Nº 1- Enero de 1976.

- Pere Alzina -

N.R.

Aquest mes S'encruia surt un poc més tard, per una part degut a les festes com Sant Antoni i Sant Sebastià, per altre Apostol y Civilizador. El P. Vicedo ha sofert una intervenció quirúrgica fora de Mallorca i la seva impressió ha restat aturada. Des de S'Encruia l'hi desitjam una total recuperació P. Vicedo. Gracies a TOTS.

EN MIRAMASSA I N'ESCOLTAMOLT

- Com anam, Tòfol?

- ¿Què? Parla'm fort, perquè just aquí a baix, ara, quan venia cap a sa taverna, un punyetero al.lot m'ha fotut una bollada de neu i la m'ha empinflada just a s'orella que duc sa maquinota de sentir-hi; i ara no marxa i no hi sent gota.

- ¡¡Que com anam?!!

- Ah! malament, ¡No m'en parlis!. Vaig anar a matines, sortint em vaig trobar que donaven xocolata amb ensaimades, ja em som aturat. Era bò, dolçenc i encalentia sa panxa. Vet-ací que es posa a ploure com si amollassin s'aigo a poals, i mentrestant no vaig arribar a ca meva ja anava com un pop. L'endemà embromat fins a baix.

L'endemà, Nadal, un dinarot farest i empatxat quatre dies. Amb això, sen sa donar.m'en compte ja era arribat cap d'any, la darrera nit; preparo els dotze grans de raïm, em poso a menjar.los i venga fer mala via: tossinada vé i tossinada và, ¡dues hores tossint!. Altre dinarot quan acabam, pego caixalada a un tròç de torrò fort ... ¡crac!, el barram postís xapat per la mitat!. Vint i dues mil pessetes!.

Els Reis, i els nebots i nebodes que em deixen sa butxaca mes aixuta que es torrent en s'estiu.

Llavors es posà a fer fret i agafo un costipat de cent mil llamps i m'he de colgar quatre dies, i sensa poder anar a cobrar sa paga!.

Es fot a fer neu,-i venga neu!-, bot de ca meva, pego patinada, cul i cos telles per enterra i em faig mal a s'òs d'es créixer.

Ara, aquest menut que em fot sa bollada a s'orella, m'espenya sa maquinota i no puc anar a Ciutat per arreglar-la perquè per sa carretera no poden passar. - I per si fòs pòc sa neu m'ha esbrancat totes ses lli moneres de s'hort de sa Campaneta.

¡Així que fe'm el favor de no demanar.me com vaig!!.

-Vatua.l món, i que hi vas de bufat! Já ho veig já, malament t'ha començat, emperò no t'amohinis, que encara no t'hem moriràs d'aquesta,no.

-No sé, no sé, per ara em fan aprop. Per cert, Anselm, fà una quinzena de dies vaig anar a rebostejar per a dins s'arxiu de S'Ajuntament i vaig llegir una cosa que no sé si ho recordarás. Espera que ho duig apuntat per un paperot a dins sa butxaca i t'ho llegiré a tú..... Té, mira, fou un acord que prengué el Plé Municipal de día quinze de Gener de 1954; això si, está escrit en foraster, perquè tot lo que fan per aquella santa casa está escrit així.

Prepara.t, que es versió original:

"Agradecimiento a los que asistieron al Teix.- Después se acordó por unanimidad hacer constar en acta el agradecimiento por el heroico comportamiento de los vecinos de esta localidad D. Juan Ripoll, D. Juan Coll, D. Antonio Mas, D. Antonio Rotger, D. Guillermo Vives, D. Matías Marroig, D. Sebastián Calafell D. Francisco Horrach, D. Juan López y D. Bartolomé Muntaner, que al mando del Guardia Civil D. Antonio Sapieto, arriesgaron sus vidas acudiendo en altas horas de la noche a la cumbre nevada del Teix para salvar la vida de seis excursionistas palmesanos que se habían perdido en la nieve, conduciéndoles a través de la misma hasta Valldemossa."

-I, això que es?

-Fotre, i que no ho has sentit?, l'agraïment als qui anaren una nit a n'es Teix a cercar.ne a sis que s'

avien perdut.

Ahhh!, perquè ... Fill meu, "Jò no t'antengo si no mudes de parlar".

No, jò no, Ells

I que, mudarán?

Crec que qualque día sí crec.

Per cert, d'això que has contat, no m'en record gaire bé, no.

Escolta,.... saps que farem?. Un día d'aquests que venen, aniré a parlar amb qualcú d'aquells que hi eren, i el mes que vé t'ho contaré; perquè jò tampoc no era per aquí.

Fet idò...

Eh Tòfol, i que la saps a sa darre-ra?

T'he dit que cridis mes fort!!!,Que ha passat?

- Que a n'es Forner l'hi foteren es "Vespino". Quatre mocosets que es de dicaven, per lo que es veu, a fer sa volta a Mallorca amb moto robada. Arribaren a Deià tots quatre, s'els hi degué acabar la benzina ò no anaven bé de comoditat, veren es "Vespino", l'agafen ... i jà hem partit.

-I que, el trobaren?

-Sí, perquè els hi pitjaren a darrera quasi de seguida, i per a devers Vall demossa els aglepeixen, agafen sa moteta i cap a Deià altre vegada.

-Vatualmòn, jà pots anar alerta, que si un día et foten es gaiato aquest, t'haurás de comprar un radar electrònic d'aquests japonesos

-Tòfol, jà em tens un pòc fart avui, saps què?, M'en vaig; au, adeu i fins el mes que vé.

SUMARI

revista S'ENCRUIA-Nº 55 - LEIA
direcció: Lluc Oliver.

COLLABORADORS:

Miquel A. COLL
Pere ALZINA
Tomàs GRAVES
Joan MAS
Antonia OLIVER
Gabriel PAYERAS
Guillemette ROSSELLO
Tomeu ROTGER
Joan ROTGER
Jaume SALES
Antoni VIVES

ORTADA: Dibuix de M.C. ESCHER
imprimeix: APCSTOL I CIVILIZADOR. PETRA.

Consell Insular
de Mallorca

ESCUOLA DE VELA CLUB
NÀUTIC EL ARENAL

**L'ESCOLA...
A LA MAR**
CURS 1984-85

Es duran a terme uns cursos per donar a conèixer el món de la vela a tots els nins de Mallorca, els quals hi podran participar a través de les seves escoles o col·legis.

PATROCINA:
CONSELL INSULAR DE MALLORCA

COL·LABORACIÓ TÈCNICA:
ESCOLA DE VELA CLUB NÀUTIC
"EL ARENAL"

La inscripció podrà fer-se a l'Escola de Vela Club Nàutic "EL ARENAL" (C/ Miramar, s/n - S'ARENAL DE LLUCMAJOR - Tel: 264019 - 268950).

llinatges de Deià

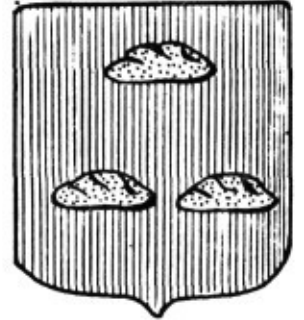
PASTOR

Según unos, este es un apellido riojano, de la villa de Matute, según otros autores, el primitivo solar de esta familia estuvo en el castillo de Enveig, hoy en Francia.

Lo que sí parece seguro es que mas tarde pasaron a radicarse en Navarra y en Ribes y en Balaguer (Lleida).

Una rama de este apellido se conoce en el año 1525 en la villa de Alcudia, ya que el Emperador Carlos V, el 14 de Octubre, condecoró a la familia Pastor, de Alcudia, con privilegio perpetuo de franqueza (exención) de derechos municipales, por los servicios recibidos de ella.

Armas de los Pastor de Mallorca: Tres panes de oro, puestos en triángulo, en campo encarnado.

PAYERAS

De este linaje, solamente hemos hallado el escudo nobiliario.

Son sus armas: Tres nubes, una en oro y dos en plata, puestas en triángulo, en campo de gules.

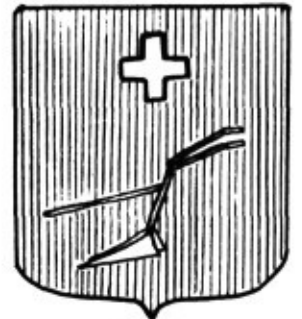

RAYO

Ralló, Raió, Reyó, del francés Raillon -Reja de arado-.

Apellido que ya existía en Mallorca en el Siglo XIV, y tenía esta familia su casa solariega en la villa de Sancellles.

Armas: En campo de gules, una reja de arado surmontada de una cruz llana, ambas de plata.

RIBAS

Ribes, Ribas, nombre de una villa del Ripollès. También podría ser este apellido una aplicación onomástica del sustantivo RIBA (Orilla del mar o de río).

Según unos, es un apellido castellano, de las montañas de León, extendido posteriormente por toda la Península y Portugal. Estuvieron situados en Mallorca y Catalunya.

La casa de los Ribes de Mallorca, que es la que aparece con mayor antigüedad, estaba en el lugar de Pina, por lo que fue llamada de "Ribes de Pina" y posteriormente se trasladó a Palma.

La casa catalana, radicó en la villa de Camprodón, provincia de Girona.

Armas de los Ribes de Mallorca: Escudo cortado; 1º de azur, con tres montes de oro, surmontados en el centro por una estrella del mismo metal. 2º de encarnado con tres fajas ondeadas, de oro.

